

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

ETTURTUR NIDUM ALTARIA

XXVI. ÉVF. 1926. OKTÓBER.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 30.000 K.

Jelen példány 3000 K.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanesom nyomda es ...

VIRGO IPSUM, QUEM GEND

IT DEUM ADORAVIT

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI

CUJUS NON SUM DIGNUS

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula:* Éljen Krisztus, a Király! — *Özv. Komlóssy Istvánné:* Hit—Remény—Szeretet. — *Dr. Neszmélyi Gyula:* Krisztus királysága ünnepének szentmiséje. (Elmélkedésre.) — *Király Ödönné:* Az alençonai rózsás kertben. — *Dr. Hidas József:* Van-e túlvilág? I. — *Oltáregyleti élet.* — *Apróságok.* — *Tárca:* V. A.: Az Isten hordozója.

Többeknek kérésére leközzöljük különféle **skapulárék búcsúját:**

1. **A Szentháromság fehér skapuláréja piros és kék kereszttel.** Teljes búcsú: A fölvetel napján, a halál óráján, a Szentháromság ünnepén, Kisasszony napján, Gyertyaszentelő Boldogasszony, október második vasárnapja, Hamvazószerda, Szt. Ágnes második ünnepe (jan. 28), Mathai Szt. János (febr. 8), Valois Szt. Felix (nov. 20), Szt. Katalin (nov. 25) ünnepén; havonta egy szabadon választott napon, ha mindennap három Miatyánk, Üdvözlégység és Dicsőséget elmondunk a Szentháromság tiszteletére; szeptember 28-án a Szentséges Megváltó ünnepén, Szt. Mihály (nem az angyal, júl. 5), Szt. János (febr. 14). Ezen búcsú a tisztítóhelyen levő lelkekre is alkalmazhatók.

7 év és 7 **negyvenednyi búcsú:** Mindennap, ha egész éven át imádkozzák, a három Miatyánk, Üdvözlégység és Dicsőséget a Szentháromság tiszteletére; minden nap, amelyen hat Miatyánk, Üdvözlégység és Dicsőséget elmondanak a Szentatya szándékaira; Karácsony, Húsvét, Áldozócsütörtök, Nagyboldogasszony, Szt. Ágnes második ünnepe napján és mindig, valahányszor akár lelki, akár fizikai munkát végeznek vagy bűneik bocsánatára, vagy a rabszolgák és foglyok kiváltására (missziók); az esztendő egy napján (tetszés szerint választva), ha mindennap mondja a három Miatyánk, Üdvözlégység és Dicsőséget és egyszer az «Üdvözlégység Mennország Királynéját».

5 év és 5 **negyvenednyi búcsú:** Ha égő gyertyával elkíséri a papot, amikor beteghez viszi az Oltáriszentséget és imádkozik a betegért.

100 **napi búcsú:** Valahányszor halottat, lelkéért imádkozva, a temetőbe kísérik; valahányszor a szegényekkel szemben vendégszeretetet gyakorolnak, vagy bármi más szeretszolgálatot végeznek.

Mindezen búcsú a ismert föltételek mellett (kegyelemállapota, a teljes búcsúnál templomlátogatás a pápa szándékára végzett imákkal és szentáldozás) nyerhetők el.

(A többi skapulárék búcsúit a következő számunk folytatólagosan fogja közölni.)

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

Örökimádás folyóirat előfizetés egész évre 30.000 K, egyes példány 3000 K, régi teljes évfolyam 15.000 K, régi évfolyamok egyes példánya 500 K.

Az Oltáregyesület Útmutatója 10.000 K, Vezérkönyve 10.000 K, Felvételi füzet 600 K, Fél százados története 40.000 K, Érme 30.000 K, Az O. E. szervezése és működése 1000 K.

Külföldi előfizetés: az «Örökimádás» és «Jézusom Örömom» együtt 50.000 K, Amerikába 1 dollár; Jugoszláviába 65 dinár; Romániába 175 lei; Csehszlovákiába 30 szokol.

Jézusom Örömom folyóirat előfizetése egész évre 20.000 K, egyes példány 2000 K, régi teljes évfolyam 10.000 K, régi évfolyam egyes példánya 500 K.

Éljen Krisztus, a Király!

OKTÓBER utolsó vasárnapján ettől az ovációtól fog visszhangzani a katolikus egyház. Krisztusnak, a társadalom Királyának mutatja be hódolatát ilyen címen az idén először az anyaszentegyház.

A hajnali zsoltosza a legtöbbször a Királynak imáadásával kezdődik; aszerint, hogy hitvalló, szűz vagy vértanuszentnek az ünnepe van, így szól a felhívás: **A hitvallók (szűzek, vértanúk) Királyát, jöjjetek, imádjuk. És így is volt a szenteknél. Nekik igazán Királyuk volt Krisztus.** Életük minden aktusa, kezdve az intuitív gondolattól egészen a heroikus tettek áldozatáig, mindennek csak egy középpontja volt, Krisztus az ő uruk, Királyuk. Krisztus kegyelmével éltek s a kegyelem eme forrásától nem szakadtak el soha: szőlővesszőként éltek a szőlőtől és lelki életük minden ékességével és drága gyümölcsével Krisztusnak, a szőlőtőlnek, dicsőségét emelték. Bármekkorra üldözéseknek voltak kitéve a Krisztushoz való hűség miatt, ők nem tagadták meg Krisztust, mint a zsidók, mikor Krisztus ismételt határozott kijelentése után «Te mondad, én valóban Király vagyok», Pilátus bemutatta nekik a megcsúfolt Krisztust, íme a ti Királytok. A szentek igennel feleltek, ha életükbe került is. Előttük Krisztus mindig a királyok Királya s az uralkodók Uralkodója maradt. Ha az anyaszentegyház történetét olvassuk és Krisztus kultuszának szellemébe tekintünk, mindig ott látjuk Őt azon a királyi trónon, amelyen Őt a hívő lélek megismeri s amelyre Őt az Ő megváltói mivolta és hivatása helyezi.

Igen, így volt, így van ez a szenteknél most is. De az anyaszentegyház feje Krisztus királysága ünnepének elrendelésével általánosítani akarja a szenteknek ezt a lelkületét. *Jézus Krisztusnak trónja elé akarja állítani az egész társadalmat, sőt minden egyednek szívében föl akarja állítani ennek a Királynak a trónját.* Mert csak ez a krisztusi «egyeduralom» hozhatja meg Krisztus országába Krisztusnak azt a békéjét, amelyre oly nagy szüksége van a társadalomnak.

A legméltóságosabb Oltáriszentség előtt leborulva sóhajtuk el,

Krisztus királysága ünnepének szentmiséje.

(Elmélkedésre.)

Bekezdés (Jel. k. 5, 12; 1, 6.): Méltó a Bárány, aki megöletett, hogy erőt és istenítést, bölcsességet és erősséget, tiszteletet és áldást vegyen. Dicsőség neki és uralom mindörökkön örökké. (Zsolt. 71, 1.) Adj ítélő-

Jöjjön el a te országod.*

képességet, Istenem, a Királynak és a te igazságosságodat a Király Fiának, Dicsőség az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek, miképen kezdetben vala, most és mindörökké Amen.

Imádság: Mindenható örök Isten, aki mindeneknek Királya, a Te Fiad által akartad megújítani a világot, engedd kegyelmesen, hogy a

* A kép Garcia Moreno elgondolása szerint ábrázolja a Krisztus-Királyt.

népeknek a bűnök sebe által összeszaggatott összes családjai az Ő édes uralma alá kerüljenek. Aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel együtt — Isten — most és mindörökké Amen.

Szentlecke: Szent Pál apostol levele a Kolossaiakhoz 1, 12—20, amely Krisztus országáért való hálaadás, az Ő megváltói tevékenységének magasztalásával. (Lásd a Szentírásban.)

Lépcsőének: (Zsolt. 71, 8 és 11.) Uralkodni fog tengertől-tengerig és a folyótól egész a föld határáig. V. És imádni fogják Őt a föld minden királyai: és szolgálni fog Neki minden nép.

Alleluja! Alleluja! (Dán. 7, 14.) Az Ő hatalma örök hatalom, mely el nem vétetik Tőle s az Ő országa nem fog rombadőlni Alleluja!

Az Evangelium: (Ján. 18, 33—37.) Krisztus tanúságtétele Pilátus előtt az Ő királysága mellett. — Credo — Hiszekegy.

Föjlajánlásra: (Zsolt. 2, 8.) Kérj tőlem és neked adom örökségedet, a népeket és birtokul a föld határait.

Csendes imádság: Az emberiség engesztelő áldozatát ajánljuk fel Uram és kérünk, engedd kegyelmesen, hogy akit most az oltáron föl-áldozunk, az összes népeknek az egység és béke ajándékait juttassa: Jézus Krisztus a te Fiad, a mi Urunk: ki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel együtt. — Isten — mindörökké Amen.

Élőéneke (a Szanktuszt megelőző gyönyörű dallamú imádság) sajátja van a szentmisének. Szövege a következő:

Valóban méltó és igazságos, helyes és üdvös, hogy Neked mindig és mindenütt hálát adjunk mindenható Atyánk és örök Istenünk: Aki egyszülött Fiadat, a mi Urunk Jézus Krisztust az öröm olajával örök pappá és mindenek Királyává kented, hogy magát a kereszti oltáron szeplőtelen engesztelő áldozatul föjlajánlván, az emberiség megváltását véghezvigye és uralma alá hajtva minden teremtményt, az örök és általános országlast végtelen Fölségednek adja át. Ez az ország az igazság és élet — a megszentelődés és kegyelem — az igazságosság, szeretet és béke országa. És azért az Angyalokkal és Arkangyalokkal, a Trónusokkal és Hatalmasságokkal és az egész mennyei sereg katonaságával együtt dicsőséged himnuszát énekeljük, végnélkül ismételvén: Szent, Szent, Szent a seregek Ura Istene stb.

Áldozásra: (Zsolt. 28, 10—11.) Urunk Királyunk örökké uralkodni fog: békében fog áldást adni az Úr az ő népének.

Áldozás utánra: A halhatatlanság táplálékával szívében kérünk Uram, hogy akik a Krisztus zászlaja alatti katonáskodással dicsekszünk, a mennyországban Véle együtt uralkodhassunk. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel együtt — Isten — mindörökké Amen.

Dr. Neszemlyi Gyula.

Az alençon-i rózsáskertben.

ALENÇON! Te boldog városka! Rózsailatot lehel még a neved is, mióta falaid között a bájos gyermek, a drága kis Terézke égre nyitotta sötétkéék szemeit; hallottad gügyögő imáit, láttad aprócska lábának ügyetlen tipegését, gyönyörködteél égi mosolyában. Míg itt élt az édes jó anya oltalmazó szeretetében, addig az igazi, zavartalan boldog gyermekévek öröme volt az osztályrésze. S mikor, mint egy kegyetlen ostorcsapás, rászakadt az első mély fájdalom — a jó anya halála — puha fészkeből kihullott pelyhes madárként vergődve szállt más vidékre megvívni az étellel nehéz, bár dicsőséges harcát. Az Alençonban töltött öt év emléke megmaradt a tiszta gyermekboldogság sokszor visszasírt álmának.

Azokban az években sütt legaranyosabban a nap, dalolt legszebben a madár, csacsogott a patak és akkor nyitak ott a legszebb rózsák: üdék, harmatosak, illatosak, hófehérek. De a természet minden pompája és szépsége sem tudta elhomályosítani az alençon-i kert öt fehér rózsájának szeráfi tisztaságát, angyali báját.

Mária... Pauline... Leonie... Celine... Terézke.

Mint rózsátön pompázó virágszálak, úgy veszik körül édesanyjukat, megbujnak ölében, ráhajtják fejüket vállára, szívére s közös óhajjal kérik:

— Mesélj valamit, anyácskánk.

— Miről meséljek?

— Valami szépről... nagyon-nagyon szépről. Mesélj kertünk fehér rózsáiról.

— Jól van hát. De akkor üljünk ide a fácskák tövébe és majd elmesélem, mióta nyílnak itt ezek a szép fehér rózsaszálak.

Megindul a mese fonala lágyan, dallamosan, ahogyan csak édesanya szíve tud mesélni apró gyermekeinek: egyszer volt, hol nem volt...

Öt tágranyilt ragyogó szempár csügg az ajakán, lelkük szomjasan issza a szavakat, arcuk kipirul, kis piros ajkuk is megnyílik a gyönyörűségtől.

— Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy édesapa és egy édesanya. Itt sétáltak ketten ebben a nagy kertben búsan, szomorúan, mert a szívük csordultig volt forró szeretettel és nem volt kis gyermekük, akivel ezt a sok-sok szeretetet megoszthatták volna. És amint egyszer így sétáltak a kertben, a jó apa megállt egy virágoság előtt. Azt mondotta:

— Milyen szép is lenne, ha ez a virágoság csupa-csupa rózsafával lenne tele.

Az édesanya pedig a jó Isten sugallatára így felelt:

— Tudod mit, kedvesem? Kérjük erős hittel, nagy bizalommal a Mindenhatót, adjon nekünk sok-sok angyali jó gyermeket; kérjük a segítő Szűzanyát is, hogy rózsáskertjéből küldjön nekünk apró bimbókat, mi majd felneveljük őket fehérségben, tisztaságban és legpompásabb szépségükben adjuk vissza az égi kertnek, ahonnan a mi Üdvözítő Jézusunk szakítsa le magának s csokorba, füzérbe kötve ölelje szentséges Szívére. Ha pedig a jó Isten meghallgatja kérésünket és megáldja jószándékunkat, fogadjuk meg, hogy valahányszor gyermeket ad nekünk, mi mindannyiszor egy rózsafácskát ültetünk ide, ebbe a virágoságyba.

Úgy is lett.

Rövid idő múlva egy boldog szép napon karjaim közé ölelhettem Máriácskát, édes jó apátok pedig elültette itt az első rózsafát.

Látjátok? ez a legnagyobb az — Mária fája.

Ó, hogy örülnék, mikor rügyezni, hajtani, levelesedni, bimbózni, virágozni kezdett. Tudjátok-e, mikor fakadt az első bimbó rajta? Akkor, amikor Mária először tette össze imára kis kezét és először jelölte meg magát a szent kereszt jelével. Azután ültettük egymásután a többi fácskát. Ez a dús, ez Pauline-é. Ez a fényeslevelű: Leonie-é. Ez a harmatos: Celine-é. És ez a kicsiny, de sok bimbós, virágos, Terézkénk-é.

Anyácska megcsukló hangon folytatja:

— Négy fácskánk elszáradt. Lám: ez még hajtást sem hozott... Ezt letörte első nap a vihar... Ez már rügyezni kezdett, mikor jött egy hideg éjszaka és elfagyott... Ez meg már levelét is bontogatta, mégis elszáradt.

Hanem annál szebben nőttek, terebélyesedtek a többiek és minél jobb, jámborabb volt az, akiért ültettük, annál dúsabb, harmatosabb, virágosabb lett a fácskája.

Lopva aggódó tekintetet vet ki-ki fácskája felé: illatozik-e rajta sok harmatos, hófehér rózsza?

Az édesanya észreveszi aggodalmukat s mosolyogva folytatja:

— Még tovább is van ám a mese!

Fájt a szívünk nagyon, a kiszáradt négy rózsafa után; sokszor kértük az édes Szűzanyától, miért nem nyilhattak azok is itt a többi között? Szeretetünk melegével ápoltuk volna őket is. Nézegettük a száraz gallyakat, simogattuk, mint a szösze kis gyermekfejeket, még könnyeinkkel is öntözgettük: hátha életre kelnek? De bizony nem keltek többé életre és lám, mégis megvigasztalt a boldogságos Anya. Kezembe adta a rózsafüzért és amint nézegettem, pergettem, egyszerre mindent megértettem.

Öttized... öt rózsaszál...

Hiszen én kértem, hogy szívemből kipaltant fehér rózsáimat füzérbe foglalva fogadja kedvesen. És elfogadta. Ötöt — sem többet, sem kevesebbet.

sóba helyezték és a nagy sírok (gúlák) bejáratánál a homokba temették, hogy a hatalmasokkal, gazdagokkal együtt ők is biztosan részesülhessenek a feltámadásban.

Lord Carnarvon († 1923 ápr. 6.) felfedezte és részben feltárta az 1922—23. években *Tut-Ankh-Amen* fáraó sírját. Ennek a fáraónak (aki 1358—50-ig Kr. e. uralkodott) sírkamrájában tömördek drága holmi közt hét mágikus evezőt találtak az uralkodó számára, hogy azokkal átevezzen az alvilági vizeken. Egész halom tojásalakú dobozra is akadtak; ezekben sült kacsák voltak a feltámadó halott számára...

A görög és római mitológiából ismerősek Elysion, Tartaros, Hades, Orcus, Inferi, azaz a megholtak országainak örömmel, illetve szörnyű szenvedésekkel telített helyei. A görögök siettek a megholtak eltakarításával, mert azt vélték, hogy a halott lelke addig nem juthat a Hadesbe, amíg földbe nem kerül a holtteste. A rómaiak a legrégibb időkben otthon, a házukban temették el a halottaikat. Innen származott a *lares* («urak» = a megholtak jó szellemei) kultusz. A régi római gyermekeivel naponta imádkozott a család lareséhez. A rómaiak felfogása szerint másfelől: *larvae* (lárvák), azaz a holtak szörnyalakú feljáró lelkei ijesztgették az élőket.

Sybarisban (Bruttium) és *Eleutheriában* (Kréta) a sírokba aranylemezeket (tanácsokkal rajtuk) helyeztek el a túlvilágban való eligazodásra.

A germánok szerint a hősök lelke a Walhallába kerül, ahol harci játékokban gyönyörködik. *Odin* óriási, 540 kapuval ellátott vára a germán paradicsom. *Freyja* az asszonyokat, *Gefjon* istennő pedig a leányokat gyűjti egybe a palotájában. A pogány magyaroknál a meghalt ősök szellemét kiváló tiszteletben részesítették.

A keltáknál *Osszián* dalaiban a lelkek a felhőkbe szállnak.

A jelenkor népei közül *Kínában* a buddhista bonzok áldozatokat mutatnak be a holtak lelkeinek. A japánok ősvallása a szellemek és ősök kultusza. A japánok máskülönben egy zacskóban tealevelet tesznek a halott feje alá, hogy a túlvilágra induló ember erősítővel legyen ellátva. A mohamedánok örök paradicsomban (dzsennet) és pokolban (dzsehenem) hisznek.

Az indiánok szerint az elhunyt ember lelke a nagyszellem (monítu) birodalmában örök vadászterületekre, mindig zöldelő prerikre jut.

A lappok tűzkövet helyeznek a sírba, hogy a lélek a tűzkőből csiholt szikrák fénye mellett a sötét erdőkön át eljuthasson az örök világosság és nyár honába.

Az eszkimók a kisgyermek sírja mellé kutyafejet tesznek, mivel a kutya finom szimatja megtalálja az utat és így a gyámoltalan gyermeknek is meg tudja mutatni a lelkek országába vezető ösvényt.

A *Malaji-félszigeten* kis létrát helyeznek a sírba, hogy a lélek azon «kimászhasson». Sok antik síron is találunk lyukat a lélek könnyű eltávozásának elősegítésére... *Koreában* utazóruhában temetik el a halottat. Egy régi kínai császár sírjában 150 utazóruhát találtak.

* * *

A történelem és néprajz tanúsága szerint az egész emberiség közös hite az, hogy a testi halál után a lélek tovább is él és hogy van túlvilág! A magára maradt, a jó Istentől elszakadt emberi ész és szív sokszor eltorzította a nagy igazságot — mint ahogy egypár példából fönnebb láttuk — de maga az igazság: a halhatatlanság és a túlvilág hite megmaradt, mert maga az igazság is halhatatlan! *Dr. Hidas József.*

(Folytatjuk.)

Diszgyűlésünk. Az országos katolikus nagygyűlés alkalmával az oltáregyletek budapesti országos központja az idén is rendez díszgyűlést, hogy a katolikus élet legdrágább kincséről, a legméltóságosabb Oltáriszentségről se feledkezzék meg a magyar katolikus társadalom, mikor a szebb jövő alapjainak megépítésén fáradozik. *Október 11-ike lesz a mi napunk.* Az ünnepség színhelye az *Örökimádás templom*, ahol reggel 9 órakor *dr. Rott Nándor* veszprémi püspök úr pontifikálja az ünnepélyes fő-

papi misét. A szentmise alatt közös szentáldozás. Utána elviszik a templomból a Legszentebbet és a gyűlésteremmé átalakított teremben 10 órakor kezdődik meg a díszgyűlés, *dr. Csernoch János* bíboros hercegprímás úr Öminenciájának elnöklése alatt.

A gyűlésen *P. Bangha Béla S. J.:* «Az Eucharisztia, mint a kegyelmek forrása»;

Virág Ferenc pécsi püspök úr: «Az Eucharisztia és oltáregyesület»;

dr. Tóth Tihamér egyetemi tanár:

«Az Eucharisztia és nevelés» címen mondanak beszédet.

Öminenciájának zárószavai után áldás a legméltóságosabb Oltáriszentséggel, amely azután egész nap és éjjel kitéve marad.

Este 7—8-ig szentóra, ájtatosság a papság és hívek számára. A szentóra szónoka *dr. Mészáros János* prelátus-kanonok, érseki helytartó, az Oltáregyesület országos főigazgatója lesz.

A szentórán a budapesti központi szeminárium növendékei is résztvesznek és a kóruson az ő énekkaruk fog énekelni. A szentóra után egész éjjel szentségimádás azon hölgyek részére, akik erre a központi irodában (IX., Üllői-út 77.) okt. 5-ig jelentkeznek; ők az éjtszakát a központi házban töltik.

Katholikus testvéreinket az Örökimádás m. t. olvasói révén is kérjük, hogy jöjjenek szeretettel és örvendező lélekkel a szentségi Jézus közelébe és hallgassák szónokainkat fogékony lélekkel a szerény, fehérpalástos Király minél nagyobb dicsőségét óhajtó szívvel és legyennek apostolai az ő *királyságának*, amelyre épen «Krisztus királysága» ünnepének ezidei elrendelésével buzdít bennünket dicsőségesen uralkodó Szentatyánk, XI Pius pápa is. Hívunk benneteket az úrnapi szent zsolozsma szívreható invitatoriumával: «Christum Regem, do-

minantem Gentibus qui se manducantibus dat spiritus pinguedinem, venite adoremus». «Jöjjetek imádni Krisztust, a Királyt, aki uralkodik a nemzeteken s aki a vele táplálkozóknak az ő szelleme bőségét juttatja.»

Az oltáregyesület kebelében működő összes kongregációk októberben kezdik meg működésüket. Gyűlések a tavalyi sorrendben lesznek.

Választmányi gyűlés októberben díszgyűlésünk miatt nem lesz;

terjesztőni gyűlés pedig a rendes időben, tehát okt. 18-án délután 4 órakor lesz a központi házban. Pontos megjelenést kérünk. Gyülekezés már $\frac{3}{4}$ órakor.

Október 22-én a templomfölszentelés évfordulóját ünnepeljük s azért 9 órakor ünnepélyes szentmise lesz az Örökimádásban.

Október 31. Krisztus királysága ünnepe. Mindig az utolsó októberi vásárnapon lesz az ünnep. Hogy ezen első alkalommal a Szentatya intézkedése fölötti nagy örömnünk kifejezést adjunk és minél méltóbban hódoljunk a királyok Királyának, ünnepélyes főpapi mise lesz az ünnepen 10 órakor az Örökimádásban.

*

Az oltáregyleti munkaórákon a konferenciák novemberben kezdődnek.

Imádság Mexikóért. A Szentatya, mélyen lesujtva a mexikói katolikus üldözés kegyetlenségétől, ismétellen fölszólította a katolikus világot, hogy imádkozzék Mexikóért. Az imádság, amelynek olasz eredetije spanyol, francia, német és angol fordításban is terjesztés alatt van, az eredetiből magyarra fordítva így szól:

«Imádság a Szeplőtelen Szűzhöz!

Szeplőtelen Szűz Mária, virrasszál Mexikó fölött, imádkozzál Mexikóért, mentsd meg Mexikót, amely mennél bűnösebb, annál inkább szüksége van a Te hatalmas közbenjárásodra. Csak egyetlen könyörgést szűzi karodon nyugvó isteni fiadhoz, Jézushoz és Mexikó meg lesz mentve.

Ó Jézusom, Szűz Mária közbenjárására, mentsd meg Mexikót!»

Úrfelmutatáskor a hívek fennhangon közösen szokták mondani: *Ó Jézusom, Neked élek, ó Jézusom, Neked halok, ó Jézusom, élve és halva Tied vagyok. Amen.*

Igen szép a szent Tamás apostol hitvallása is ilyen alkalomra: *«Én Uram, én Istenem»*; ha a legméltóságosabb Oltáriszentségre tekintve mondjuk, 7 évi búcsút nyerünk.

Új Oltáregyesület. Akasztó község buzgó plébánosa, aki mindenütt

a legméltóságosabb Oltáriszentség köré gyűjtötte a reábizott lelkeket, megalakította az Oltáregyesületet. Mint írja: «Az Oltáregyesület már áll és virágzik, 146 élő, élni akaró tagja van, kik szegénységükhöz mértén segítik anyagilag is a templomot azzal, hogy összeadják az ostyákra szükséges összeget, amely elég tekintélyes (körülbelül 2 millió), segítik a templomot tisztán tartani; virágos kertjük a szentségi Jézusé, az egyházi fehérneműek pedig, melyeket ők mosnak és javítanak, oly ragyogó fehérek, mint az ő törekvő lelkük. De a legnagyobb örööm bennük az, hogy a jó Jézust szeretik, Hozzá hasonlítani törekszenek és örömmel áldoznak.

Most kezd élni a Nagyleányok Eucharisztikus Szövetsége is. Még csak 14-en vagyunk, de leszünk még igen sokan.

Utoljára marad, de az idei iskolai évben szintén megalakul, az én lelkem legnagyobb öröme, az Eucharisztikus Gyermekszövetség».

E sorokból látjuk, hogyan kell az egész hitközséget a szentségi Jézus köré gyűjteni. A gyermekek, ifjak, hajadonok és felnőttek ugyanazon szellemű egyesületeiben az Eucharistia előtt. Ez az igaz katolikus élet titka. Erre kell törekednie minden oltáregyesületi vezetőnek, hogy a plébánia fiatalágát is (kezdve a gyermekeken) beállítsa az eucharisztikus szellem gyakorlatába. Ezt a fentemlített egyesületek megalakításával érheti el. Az Eucharisztikus Gyermek,

illetve Ifjusági szövetségek vezérkönyvét kívánatra ingyen küldjük minden főtisztelendő úrnak.

Magyarok Nagyasszonyának ünnepe már nem október második vasárnapján van többé, hanem október nyolcadikán, de nem kötelező ünnep. Csak azért írjuk ide, hogy akik az *egyházzal együltt* akarnak imádkozni Nagyasszonyunkhoz, ezen a napon telessék.

Rádión sokszor továbbítanak kath. vallásunkat, egyházunkat, illetve erkölcsöt sértő előadásokat, vicceket, nótákat stb. Ilyenkor ne mulasszuk el tiltakozásunkat a rádióigazgatósághoz juttatni. Címe: Budapest, VIII., Rákóczi-út 22.

Egy katolikus király a divat ellen. «Il Carmelo a le sue missioni all'estero» júliusi száma közli az alábbi esetet: «Nemrégén egy udvari bá-

lon Albert belga király észrevette, hogy az egyik dámának egyetlen dekoltázsa van. Magához intette a főudvarmestert és néhány szót sugott neki. A főudvarmester a dámahoz lépett és karját kínálta neki. A dáma alig csodálkozhatott a nagy megtiszteltetésen, amikor a főudvarmester így szólt hozzá:

Úrnöm, Öfelsége észrevette, hogy az ön inge felfeslett és megbízott engem, hogy a szobaasszonyokhoz vigyem önt, akik majd hamar rendbehozzák a hiányt.

És még mielőtt felelhetett volna a dáma, egy autóban találta magát, amely gyorsan visszavitte őt otthonába. Bár minden katolikus király így bánna alattvalóival, ha azok a katolikus erkölcs ellen vétének, akár a divatban is.

Az Isten hordozója

— Azonban — folytatta a pap — van még egy pont s ez nektek, kettőtöknek még fontosabb, mint nekem. Én ugyanis a foglyokat a szentáldozásban is részesíteni akarom. Így tehát a legfelségesebb Oltáriszentséget is magammal kell vinnem a fogházba. Azt persze magamnál kellene hordanom. De félek... Ha egy napon bennem felismerik a papot és elfognak, úgy a legszentebb Oltáriszentség tartóját a hóhérok kétségtelenül elragadnák tőlem és meggyaláznák... Van tudomásom egyes papok hasonló sorsáról, mikor is a szentostyákat a padlóra szórták... égbekiáltó szönyűség! Meg kellene halnom, ha ilyesmit látnék: Nos, az a gondolatom támadt: egy gyermeket kell magammal vinnem, ki nekem látszólag a kenyerek eladásában segédkezne, hogy gyorsabban menjen. E gyermekre lenne bízva aztán a Legszentebb, úgy, amint az a legelső keresztények idejében a tizenkétéves szent Tarcisiusnak átadatott, hogy ismeretlenül elvihesse a foglyoknak. S akkor, még ha engemet el is fognak, a gyermeket kétségtelenül szabadon bocsátják és nem vizsgálják meg s ily módon legalább az isteni Üdvözítő a felséges Oltáriszentségben mentve marad a meggyalázás szégyenétől.

Mélyen fellélegezve leste az anya a magyarázatot, most pedig várakozólag és sejtelmesen tekintett a papra.

Amaz pedig szólt:

— Miklós apa és kegyed, anya, mit szólnak hozzá?

A pék felállt és miközben levette sapkáját és nejére nézett, így szólt:

— Főtisztelendő úr, ha az Isten az én gyermekeim egyikét szánta erre a szolgálatra, úgy én és feleségem megfizethetetlen szerencsének, kegyelemnek és tisztességnek tekintjük azt. Válassza ki, amelyiket akarja a gyermekeink közül, ha valamelyiket méltónak tartja arra, hogy az Ur testének élő szentségtartója lehessen.

— A jó Isten már megjelölte azt, akit ő kíván — volt a válasz. — Nem hiába történt, hogy a kis Eugén ép az imént jött elő az ő élményével. Az Isteni Üdvözítő őt kívánja. Mert ha egy gyermek oly sok önuralmat tanúsít, hogy közvetlenül a sértés megtörténte után sem követi a bosszúállás természetes hajlamát, hanem Isten parancsát, mely megbocsátást követel: eme gyermek méltó annak hordozására, ki ezt mondta mindannyiunknak: «Tanuljatok tőlem, aki szelíd vagyok és alázatos szívű! A kis Eugént adjátok tehát nekem!»

Miklós né asszony csendesen sírt. Nagy tisztesség lett volna számára, ha a pap az ő gyermekei egyikét választja; de azért megadta magát.

Eugént behívták és beavatták a titokba. S ime, amint elmondták neki, hogy másnap reggeltől kezdve be kell járnia a fogházba s hogy felsőruhája alatt a nyakán egy szelencét fog hordani erős zsinóron, melybe a legszentebb Oltáriszentség lesz elrejtve, akkor feltűnő változás történt a korához képest már amúgy is érett fiúval. Arca elsápadt és elpirult, tekintetéből oly komolyság és fenség áradt, mely egy szenthez is méltó lett volna. Ó, mily szívesen halok meg, mily szívesen vágattatom, égettetem, és kínoztatom magamat az édes Üdvözítőért! — kiáltotta — ó, mily szívesen halnék meg a hitért és a legszentebb Szentségért!»

Nemsokára már nem volt titok a fogházban, hogy a pap minden reggel eljön. A foglyok legnagyobb részét jámbor, katolikus keresztények voltak s számukra nem létezhetett nagyobb kegyelem és erősebb vágy, mint a szentségek befogadása a halál közelében. Így a régebben ottlevők közölték a titkot a később beszállított foglyokkal, akikről gondolták, hogy szintén gyónni óhajtanak s az érdekeltek éjjelen át elkészülhettek életük utolsó gyónására és áldozására. Mikor aztán a fehérbe öltözött, komoly külsejű kenyérárús belépett és kosarát hol ide, hol oda helyezte a tömegbörtönben, akkor közeledtek hozzá, letérdeltek, mintha a kenyerek közt válogatnának és az állított papnak meggyóntak. Majd adott jelre odajött a fiú, a pap elővette a szelencéből, melyet az a nyakában hordott, a szentostyát és átnyujtotta a jámboroknak. Mindez a fogház félhomályában játszódott le és hála a foglyok hallgatásának, még azokénak is, kik nem akartak gyónni, teljesen észrevétlenül.

Néhány hét mult így el. Egy napon azok között, kik magukat a szentségekre készítik elő, egy előkelő házaspárt találunk. A hölgy önuralmát megőrizve imádkozik, az úr azonban idővel teljesen összetörtnek mutatkozik, a sok fájdalom, izgalom és rémület következtében. «Nem», szól néha, «Isten elhagyott bennünket, nem tudok imádkozni. Ez kibír-

hatatlan! Szívesen meghalnék, szívesen lemondanék minden tulajdonomról, de hogy egyetlen gyermekemet elveszettnek vagy talán a gazok karmiban levőnek tudjam, akik az angyalból ördögöt csinálnak... ez már sok!»

— A jó Isten mindent tud — mondja felesége — s én meg vagyok győződve, hogy meghallgatta imámat és gondoskodott gyermekünkről.

— A te erős hited kell hozzá — sóhajtott emez — én már feladok minden reményt. — Mégis rá lehet őt venni, hogy a gyónáshoz előkészüljön. Mert a halál számukra biztos. Nemes származásúak, azonfelül egyszer már el voltak fogva, elmenekültek és ismét elfogattak, kétszeres büntett ez a nemzet ellen.

Szürkül a hajnal, reggeledik. A foglyok közt bizonyos mozgalom észlelhető. Mindazok, kik a szentségeket felvenni óhajtják, ide is, oda is csendesen eloszlanak. A házaspár a legbelső szögletbe húzódik. Most jön a kenyérárus és hangosan kínálja áruját; a foglyok közelednek és az ég feltáruul fölöttük, a Szentlélek láthatatlanul ott lebeg a terem felett az isteni irgalmasság csodáit művelvén a lelkekben.

A kenyérárus az előkelő házaspárhoz közeledik; ők is meggyónnak és kibékülnek Istennel; szíveikre békesség szállott. Most a pap odainti a fiút, ki egy oszlop mögött állt. A gyermek közelebb jön, szemei komolyan lesütve, szent áhitattal telten. S most a fiú közvetlen azok előtt áll, kik ott térdelnek. A pap hozzáfordul és a legfenségesebb Szentséget rejtő szelencét leveszi nyakából.

A hölgy e pillanatban akaratlanul felnéz s észreveszi a fiút, ki közvetlenül, mindössze egy lépésnyire áll előtte. Mereven néz a gyermekre, aki nem látja őt, hanem szemeit a papra irányítja, aztán megragadja hitvesének karját és mintegy visszafojtott ujjongásként tör ki belőle: «Eugén, a gyermekünk!»

Erre a fiú is felpillant; arcán földöntúli szépségű, örömteli mosoly jelenik meg, egész testében megrendül, de nyugodt marad. A pap sietve súgja: «Nyugalom, az Isten szerelméért, el ne árulják magukat!» Aztán átnyújtja nekik saját gyermekük kebléről az Oltáriszentséget, magához veszi a szelencét és így a szól a fiúhoz: «Maradj itt, szüleidnél, míg én visszajövök» és tovább halad.

S a szülők egyesültek Istennel és gyermekükkel; megtudják immár, hogy az jó kezekben van, megáldják őt, elbúcsúznak tőle — talán a holnapí viszontlátásig!

Eljött a másnap reggel; a grófi házaspár nem volt ott többé. Egy órával a pap megérkezése előtt vitték őket a halálba.

A papot nem fedték fel; Isten megvédte őt. A fiú pedig az egészen Isten szolgálatának szentelte magát. Pap lett, később hittérítő a külföldön. S ha Dél-Indiana államban, a vincennesi kerületben, Észak-Amerikában, az első püspök után kérdezel, kit ott még ma is szentként tisztelnek: akkor megtudhatod ama fiú nevét, ki áthaladt a forradalmi fogház rémei és borzalmai közt, mellén hordván a Legszentebbet, akár csak Isten angyala. Isten követe volt ő akkor s az is maradt egész életében.

V. A.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.